20/07/2023

Σωματική και πνευματική όραση – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΡΑΣΗ

π. Δημητρίου Μπόκου

Δύο τυφλοί ζήτησαν με δυνατές κραυγές από τον Χριστό να τους θεραπεύσει. Να τους δώσει το φως τους. Ο Χριστός πριν ικανοποιήσει το αίτημά τους, έβαλε μια προϋπόθεση: *«Πιστεύετε ότι δύναμαι τούτο ποιήσαι;»* Εκείνοι απάντησαν ναι. Ο Χριστός τότε άγγιξε τα μάτια τους και είπε: Ας γίνει όπως το πιστεύετε. *«Κατά την πίστιν υμών».* Και τα μάτια τους άνοιξαν **(Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου).**

Οι δυο τυφλοί ζήτησαν από τον Χριστό να τους δώσει φως. Πολύ φυσικό, αφού ποιος στραβός δεν θέλει το φως του; Και όμως έβλεπαν, πριν ακόμη ανοίξουν τα μάτια τους. Αν και τυφλοί, έβλεπαν τον Χριστό. Είχαν ορθή γνώση γι' αυτόν. Και τον αποκαλούσαν υιό του Δαυΐδ. Έβλεπαν στο πρόσωπό του τον εκλεκτό του Θεού, τον απεσταλμένο Μεσσία. Και πίστευαν ακλόνητα ότι είχε πάνω του δύναμη Θεού, ότι μπορούσε να τους ανοίξει τα μάτια. Ενώ πολλοί άλλοι που καμάρωναν για πολύ

ανοιχτομάτηδες, παρ’ όλο που ήταν τα μάτια τους ανοιχτά, είχαν μέσα τους μαύρο σκοτάδι. Και δεν κατάφεραν ποτέ και με τίποτε να αναγνωρίσουν τον Χριστό. Επαληθεύτηκαν έτσι τα λόγια του Χριστού για το παράξενο φαινόμενο που προκαλούσε η παρουσία του, που έκανε δηλαδή **τους μη βλέποντες να βλέπουν και τους βλέποντες να γίνονται τυφλοί** (Ιω. **9,** 39).

Οι δυο τυφλοί έδειξαν ότι φως για τον άνθρωπο είναι η πίστη στον αληθινό Θεό. Είχαν **πνευματική όραση,** πριν ακόμα ανοίξουν τα μάτια του σώματος. Η πίστη τούς οδήγησε σε αληθή θεογνωσία. Στην ψυχή τους είχε ήδη αρχίσει να ανατέλλει το φως, με το οποίο ο Θεός φωτίζει *«πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον».* Το φως αυτό μπορούν να το δουν και οι (σωματικά ή ψυχικά) τυφλοί και να κατανοούν έτσι καλύτερα από τους βλέποντες την αλήθεια του Θεού, να γίνονται σοφοί. *«Κύριος σοφοί τυφλούς»* (Ψαλμ. **145,** 8). Και όπως τα γερά μάτια δίνουν τη δυνατότητα στον άνθρωπο να βλέπει, έτσι και η χάρη του Αγίου Πνεύματος που έρχεται με την πίστη, κάνει την καθαρή ψυχή να βλέπει πνευματικά. *«Και ως η δύναμις του οράν εν τω υγιαίνοντι οφθαλμώ, ούτως η ενέργεια του Πνεύματος εν τη κεκαθαρμένη ψυχή»* (Αγ. Βασιλείου, Περί του Αγίου Πνεύματος, ΚΣΤ΄, 61, ΕΠΕ 10, 446). Γι’ αυτό και ο Χριστός ζητούσε συνήθως προκαταβολικά πίστη. Την έβαζε **ως προϋπόθεση** για να ανοίξουν τα μάτια των τυφλών, να γίνουν καλά οι ασθενείς. Και τόνιζε σε κάθε θεραπευμένο: ***«Η πίστις σου** σέσωκέ σε».*

Ζούσε στην Αλεξάνδρεια ένας μεγάλος σοφός και ενάρετος άνθρωπος, ο Δίδυμος ο Τυφλός. Από την ηλικία των τεσσάρων ετών, πριν ακόμα διδαχτεί ανάγνωση, στερήθηκε το φως και παρέμεινε τυφλός για όλη του τη ζωή. Η σωματική τύφλωση όμως δεν τον εμπόδισε να σπουδάσει φιλοσοφία, θεολογία, ρητορική, μουσική, γραμματική. Αν και τυφλός, αναδείχτηκε ο καλύτερος γνώστης της Αγίας Γραφής στην εποχή του. Του ανατέθηκε από τον άγιο Αθανάσιο η διεύθυνση της περίφημης κατηχητικής σχολής της Αλεξάνδρειας, θέση που διατήρησε για μισόν αιώνα. Ανέδειξε σπουδαίους μαθητές, όπως τον άγιο Ιερώνυμο, ο οποίος του έδωσε το όνομα «Δίδυμος ο βλέπων». Γι’ αυτό και ο άγιος Αντώνιος του είπε κάποτε: «Μη λυπάσαι, Δίδυμε, που δεν έχεις μάτια σωματικά, τέτοια που έχουν οι μύγες και τα κουνούπια. Αλλά να χαίρεσαι που έχεις **τα μάτια που έχουν και οι άγγελοι** και βλέπουν τον Κύριο της δόξης και τα έργα του».

Εμείς; Θέλουμε βέβαια τα σωματικά μας μάτια, ποιος λέει όχι; Της ψυχής όμως τα θέλουμε;

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!